

M.11091:5.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folkvissforskning
vid Lunds universitet

Ja, med detta retande i minnet har jag själv funnit glädje, men inte åstadkommit något som ^{just} har betydelse vid folklivsarkivets arbete angående begravningsöden. Men jag vill tillägga, att det säkert är mera skrock som lever kvar ute i bygderna, än man skulle tro. Som belysande exempel ska jag nämna, vad jag hört berättas. Vid en begravning sågo likbärarna, innan de hissade ned kistan, en paket ligga på gravens botten, under grankist. Entligt dödsgrävaren fanns inte paketet där dagen innan, då groven kläddes med ris. Nu så måste den, som placerat paketet där, varit tvungen att kliva ner i groven för att kunna lägga det något så när. Eller kanske haft med sig en par grankivislar, som kastats ner efter paketet. I vilket fall som helst, så har det mest ske under den mörka delen av dygnet. Antagligen har paketet innehållit kläder, som tillhört en sjuk. Den döde skulle sålunda ta sjukdomen med sig i groven. Detta har hänt i början på 1940-talet.

En annat exempel på skrock, som dock inte är hämtat från den förut omtalade orten, utan från en plats i Nilsa härad, och som tilldrog sig år 1947.